

«Επεθύμουν, λέγει, νὰ συλλάβω, νέαν τινὰ νόμφην· ἡ ώραία φυγὰς ἐπέτα μετ' ἐλαφροῦ ποδὸς ἐπὶ τῶν ἀνθέων· παρατηροῦσα δ' ὅπισθεν αὐτῆς, ἐμειδία κακεντρεχῶς, βλέπουσά με κλοπούμενον καὶ καταδιώκοντα αὐτὴν σφαλερῶ ποδί. Μὰ τὴν Στόγα δὲν ᾔθελον ποτὲ καταλάθει τὴν ώραίαν ταύτην νόμφην, ἂν τὰ φορέματα αὐτῆς δὲν ἐμπλέκοντο εἰς ἀκανθώδη τινὰ βάτον. Γοητευμένος πλησιάζω αὐτὴν. Ὡραία, τῇ λέγω, εἶμαι ὁ Βάκχος, θεὸς τοῦ οἴνου καὶ τῆς εὐθυμίας, αἰωνίως νέος.

«Ἐβίβα τότε διὰ τῆς ρόδου μὲ τὴν βάτον, διατάξας νὰ καλυφθῇ ὑπ' ἀνθέων, τὰ ὅποια νὰ μιμηθῶσι τὸ ἀξίεραστον ἐρύθημα τῆς νόμφης καὶ νὰ ἔχωσι τὴν χροιάν τῆς αἰδοῦς τῆς ἐπικαθημένης ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς.

«Διέταξα, καὶ παρ' ἐμοῦ τὸ ρόδον ἀνεφύη. »

—Ἐν ἀρχῇ, —λέγει ἑτερός· τις μῦθος, — ἦτο ἡ ἀηδὼν ἥτις ἔψαλλε τὴν λέξιν τρουκούτ! ἐνῷ δὲ ἔψαλλε, πανταχοῦ ἐφαίνοντο ἄγροι, καὶ ἐβλάστανον ἱα καὶ μαργαρίται.

« Αὕτη ἐκέντησε μὲ τὸ ῥάμφος τὸ στῆθος τῆς, τὸ δ' ἐρυθρὸν αἶμα ἔρραυσε καὶ ἐκ τοῦ αἵματος ἐξῆλθεν ώραία ροδωνιὰ, ἐπὶ τῆς ὑποίας καθημένη ᾔδει τοὺς ἔρωτάς τῆς. »

Τὸ ρόδον ἐν γένει εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ώραιότητος, τῆς χάριτος, τῆς ἀνθηρότητος καὶ τῆς τρυφερότητος. Τὸ λευκὸν ρόδον εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς παρθενίας καὶ τῆς ἀθωότητος, τὸ ἐρυθρὸν τὸ τῆς ἀγαπῆς· τὸ ρόδον τῶν τεσσάρων ὥρων τοῦ ἔτους τὸ τῆς ώραιότητος πάντοτε ἀκμαζούσης, τὸ εὐώδες τῆς ἐξαφews καὶ τῆς ἡδονοπαθείας, τὸ δ' ἑκατόμφυλλον τὸ σύμβολον τῶν χαρίτων.

Τὸ ρόδον ἐπίσης θεωρεῖται ὡς εἰκὼν τῶν ἐφημέρων ἡδονῶν τῆς ζωῆς, διότι ταχέως παρακμάζει.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐκαλλιέργουν τὸ ρόδον μετ' ἐπιμελείας· συνῆγον τὰ μύρα αὐτοῦ, ἐσχημάτιζον στεφάνους, καὶ ἐκόσμουσαν τὰς ἀμάξας τῶν θρισμῶδων, τοὺς γαμηλίους παστοὺς, τὰς κάλπας καὶ τοὺς τάφους.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ρόδων, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ μύρον τοῦ ρόδου, ἐμπόρευμα ἀρκούντως σπουδαῖον διὰ τὴν ἀνατολήν, παράγεται ἐν Ῥομέῃ. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης, οἵτινες ἐν γένει εἶναι οἱ τὰ μάλα ἐπιδοθέντες εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνθους τούτου, καλλιεργῶσι μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας τὸ εἶδος τοῦ ρόδου, ἐξ οὗ ἐξάγεται τὸ μύρον, ὅπερ θεωρεῖται δικαίως ὡς τὸ πρῶτιστον τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων, μ' ὅλον ὅτι τὸ ἀντικαθιστῶσι συχνότερον δι' ἄλλων ἀρωματικῶν προπαρασκευῶν, ἐν αἷς διάφοροι εὐώδεις οὐσαί· ὡς ἡ τοῦ γερανίου, τὸ

ὁποῖον εὐωδιάζει ὡς ῥόδον κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον.

Τὸ ρόδον τοῦτο ἔχει 20—25 φύλλα, βαφὴν διαφανεστάτην καὶ γεῦσιν πικράν. Τὸ φυτὸν, τὸ ὁποῖον τὸ παράγει καὶ τὸ ὁποῖον κόπτεται εἰς ἓν μέτρον καὶ 30 ἑκατοστὰ ὕψους, ἀνθεῖ ζωηρὸν καὶ ἄφθογον εἰς γαίας ἀργιλλώδεις.

Ἡ ποιότης τοῦ ρόδου ἀλλάσσει κατὰ τὴν φύσιν τοῦ χώματος, καὶ αἱ διάφοροι ποιότητες τοῦ μύρου ἐκτιμῶνται ἀναλόγως τῆς εὐωδίας του. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι τὸ ἐκχύλισμα αὐτοῦ πηγνύται ἀλλαχοῦ μὲν εἰς 15 βαθμοὺς, ἀλλαχοῦ δὲ εἰς 5. Τὸ μύρον τοῦ ρόδου ἐπωλεῖτο μέχρι πρὸ ὀλίγου 350 φράγ. τὸ κιλόγραμμα.

Καλλιεργοῦνται καὶ ἐν Τουρκίᾳ ἄλλα εἶδη ρόδων, διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι γλυκύσματα καὶ ἄλλα ἐδέσματα, αἵτινα αἱ κυραὶ προσφέρουσιν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους.

Ι. Γ. Τζακίρογλου.
(Μέντωρ.)

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ 3ου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας· ἔζη ἄνθρωπός τις πολὺ πεπαιδευμένος καὶ ἐνάρτετος, ὅστις ἦτο ὁ ἀνώτατος δικαστικὸς ὑπάλληλος τοῦ Κράτους.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν υἱὸν δέκα καὶ ἑξ ἑτῶν τὴν ἡλικίαν· μίαν δὲ ἐσπέραν πρὶν πλαγιάσῃ τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τοῦ εἶπεν· « Ὀ γίε μου, ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ φανερώσω τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας μου ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ· δύναμαι δὲ νὰ σοὶ τὸ εἴπω μὲ μίαν λέξιν. — ταπεινοφροσύνη. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ, οἴε μου, ἐπιθυμῇς νὰ ἐπιτύχῃς ἐν τῷ βίῳ, μάθε ταπεινοφροσύνην. »

ΑἸΝΙΓΜΑ.

Ἐνωρίζω ἓνα κοσμοπολίτην, ὅστις ἀδιακόπως περιπλανᾶται. Τὸ πᾶν ἀφαιρεῖ, καὶ τὸ πᾶν ἀντικαθιστᾷ. Εἶναι ἀλαλος, πλὴν ὁμιλεῖ ὅλας τὰς γλώσσας, καὶ κρίνεται ὁ πλεόν εὐγλωττος ἀπὸ τοὺς ῥήτορας. Καθησυχάζει ὅλας τὰς ἔριδας, ὅλους τοὺς θυρόδους, ὁ ποκινεῖ δὲ καὶ προσάγει ὅλας τὰς διαφορὰς καὶ τὰς κρισιολογίας. Διεγείρει τὴν ἀνδρίαν, καὶ τὴν δειλίαν ἐρεθίζει· ἀνθίσταται εἰς ὅλα τὰ πελάγη, κατασπᾷ ὅλα τὰ ἀντιφράγματα, καὶ ποῦποτε δὲν διατρίβει. Σμικρύνει ὅλας τὰς γεωγραφικὰς διαστάσεις, αὐξάνει δὲ ὅλας τὰς ἠθικὰς. Κάμνει τραχυτέρας ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἀνωμαλίας, ἢ ἐξισάζει αὐτάς. Ἔχει δύναμιν εἰς ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα. Προμηθεύει ἀνάπαυσιν, καὶ ἀποδιώκει τὸν ὕπνον. Εἶναι ὁ κραταῖος βραχίων τῆς τυραννίας, καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ὁ ἐγγυητής. Ἡ